

Ιερότητα και πολιτική ορθότητα

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική ζωή](#)

[Πρωτοπρεσβύτερος Θεμιστοκλής Μουρτζανός, Δρ. Θεολογίας](#)

«Από βρέφους τα ιερά γράμματα οίδας, τα δυνάμενά σε σοφίσαι εις σωτηρίαν δια πίστεως της εν Χριστώ Ιησού» (Τιμ. Β΄, 3, 15). «Και μη λησμονείς ότι από τη βρεφική σου ηλικία γνωρίζεις τη Γραφή που μπορεί να σε κάνει σοφό οδηγώντας σε στη σωτηρία διά της πίστεως στον Ιησού Χριστό».

Μία από τις πιο ωραίες φράσεις που ο απόστολος Παύλος χρησιμοποιεί για τον λόγο του Θεού είναι «τα ιερά γράμματα». Η έννοια του ιερού είναι μία έννοια ξεπερασμένη για τους καιρούς μας. Σχετίζεται με το απόλυτο, το μεταφυσικό, αυτό που έχει τον χαρακτήρα της αυθεντίας. Είναι πρόσωπο, ιδέα, αξία, τρόπος που δεν μπορεί να αμφισβητηθεί και χρήζει απόλυτου σεβασμού. Ιερά είναι τα πρόσωπα της θρησκείας. Ιερά είναι τα σύμβολα και οι τελετές της θρησκείας. Ιερά είναι τα πρόσωπα τα οποία θυσιάζουν την ζωή και την ύπαρξή τους για το καλό των άλλων. Ιερότητα υπάρχει στις γιορτές και τις θρησκευτικές και τις εθνικές. Στα ιερά δεν ασκούμε κριτική. Τα αποδεχόμαστε ή τα απορρίπτουμε. Δεν σημαίνει ότι δεν μπορούμε να τα εξηγήσουμε ή να προβληματιστούμε πάνω σ' αυτά. Το να

θεωρούμε όμως ότι έχουμε το δικαίωμα να τα «απο-ιεροποιήσουμε» από την ιερότητά τους είναι κάτι που μαρτυρεί πολλαπλή ασέβεια, ενώ ταυτόχρονα μας οδηγεί σε έναν θρίαμβο εγωκεντρισμού, ότι δεν μας χρειάζεται Θεός για να έχουμε νόημα ζωής, αλλά θεός είναι το «εγώ» μας.

Προφανώς και αλλάζει το τι είναι ιερό και τι όχι στους αιώνες. Ιεροί ήταν οι ναοί των ειδώλων. Ιεροί ήταν και οι θεοί των ειδωλολατρών. Όταν επικράτησε ο χριστιανισμός, άλλαξε ο Θεός στον οποίο ο κόσμος πίστευε, εγκαταλείφθηκαν τα ιερά της προηγούμενης θρησκείας, χτίστηκαν καινούργιοι ναοί και αναγνωρίστηκαν καινούργιοι άγιοι. Όμως οι ναοί, αν και εγκαταλείφθηκαν, δεν μετετράπησαν σε χώρους ακυρωτικούς των σκοπών τους. Ας θυμηθούμε ότι ο Παρθενώνας παρέμεινε ναός, μόνο που άλλαξε ο Θεός ο οποίος λατρεύονταν. Συχνά στοιχεία των ερειπωμένων ναών των ειδώλων ενσωματώθηκαν σε νέους ναούς, χριστιανικούς αυτή τη φορά. Κανείς χριστιανός δεν θεώρησε υγιές να μετατρέψει τον ναό των ειδωλολατρών σε κατάστημα, χώρο διασκέδασης, κατοικία. Ακόμη κι αν δε θεωρούσε τους θεούς που λατρεύονταν αληθινούς, δεν έπαυσε να βλέπει με σεβασμό τον χώρο. Γι' αυτό και διασώθηκαν τα αρχαία μνημεία σε πάμπολλες περιοχές της Ευρώπης, διότι η πίστη ανέκαθεν είχε έναν σεβασμό. Όπου μάλιστα υπήρξαν παρεκτροπές, αυτές δεν ευλογήθηκαν και δεν έγιναν αποδεκτές ως διδασκαλία και τρόπος της Εκκλησίας.

Ο καιρός μας σήμερα έχει αφήσει κατά μέρος τη θρησκευτική ή θεσμική ιερότητα. Στην Ευρώπη, σε συνέχεια της συμπεριφοράς των άθεων καθεστώτων του πρώην σιδηρού παραπετάσματος, τα οποία γκρέμισαν ναούς, τους μετέτρεψαν σε χώρους διασκέδασης, σε αποθήκες και άλλα δίνοντάς τους στον λαό που δήθεν απελευθερώθηκε από την κυριαρχία «του όπιου των λαών», έχουμε σήμερα την πώληση ναών που οι χριστιανικές Εκκλησίες και ομολογίες δεν μπορούν να συντηρήσουν λόγω έλλειψης πιστών, και μετατροπή τους σε χώρους διασκέδασης, κινηματογράφους, ξενοδοχεία. Στην Ευρώπη και εσχάτως στην πατρίδα μας οι κάθε λογής αθεϊστικές κοινότητες διεκδίκησαν και διεκδικούν μία νέα ιερότητα: αυτή της «πολιτικής ορθότητας», στην οποία ο σεβασμός του δικαιώματος ελευθερίας, αυτοδιάθεσης, απιστίας του άλλου οδηγεί σε περιορισμό του δικαιώματος έκφρασης των πολλών. Επειδή κάποιοι δεν πιστεύουν, οι χριστιανοί πρέπει να περιορίσουν την δημόσια έκφραση της πίστης τους με τις γιορτές και τους στολισμούς και την λατρεία του Θεού, να διαρραγεί η σύνδεση της πίστης με την εκπαίδευση. Επειδή έρχονται ετερόθρησκοι και η κοινωνία μας έχει οδηγηθεί στην πολυπολιτισμικότητα, πρέπει να αυτολογοκριθούμε ως προς το τι θεωρείται δημόσια ιερό για να μη θιγούν. Επειδή κάποιοι συνάνθρωποί μας έχουν διαφορετικές επιλογές σε ό,τι αφορά τον σεξουαλικό προσανατολισμό, την ενδυμασία, τις συνήθειες, την αντίληψη για την ζωή, απαγορεύεται η κριτική διότι τους προσβάλλει και γίνεται δήθεν αφορμή ρατσισμού.

Για την Εκκλησία όμως η έννοια του ιερού θα παραμείνει αδιαλώβητη. Ο λόγος του

αποστόλου Παύλου είναι ενδεικτικός. Το ιερό καθιστά σοφό τον άνθρωπο. Του δίνει δηλαδή την δυνατότητα να γνωρίζει το σημαντικό, δηλαδή αυτό που νοσηματοδοτεί την ζωή τόσο στον παρόντα χρόνο όσο και στην αιωνιότητα. Του δίνει την δυνατότητα να έχει οδοδείκτη για τις σχέσεις του με τους συνανθρώπους του, που περνά μέσα από την αλήθεια του Χριστού και του Ευαγγελίου, επομένως πλοηγό στην καθημερινότητα, όπως και στις κρίσεις της ζωής. Του δίνει την δυνατότητα να οργανωθεί στο συλλογικό με γνώμονα την αγάπη, να συμπεριλάβει τον άλλο όχι ως συμφέρον, αλλά ως συνοδοιπόρο, να ανεχτεί, να υπομείνει, να συνεργαστεί, να παλέψει για έναν κόσμο πιο δίκαιο και την ίδια στιγμή που δεν θα εξαντλεί το νόημά του στον μηδενισμό, αλλά θα βλέπει τα πάντα στο φως της ανάστασης και της αιωνιότητας. Αυτό συνεπάγεται τελικά την σωτηρία του ανθρώπου, δηλαδή την κατάκτηση εν Χριστώ του νοήματος που κάνει την ύπαρξη σώα, ακέραιη, πλήρη καθώς μόνο η αγάπη μας κάνει να βλέπουμε τον κόσμο και τον εαυτό μας αυθεντικά!

Στην τυραννία της πολιτικής ορθότητας αντιτάσσουμε την ομορφιά του ιερού. Δεν προσβάλλουμε τους άλλους με το να ακολουθούμε Αυτόν που μας δίνει ταυτότητα και την Εκκλησία που μας αγιάζει και μας βοηθά να βρίσκουμε στον άλλο όχι τον εχθρό, τον ανταγωνιστή, αυτόν που θα δικαιώσει το εγώ μας, αλλά την ευκαιρία για προσφορά, για θυσία, για αγάπη. Δεν μας χρειάζεται ο νόμος της πολιτικής ορθότητας, όχι γιατί έχουμε ανάγκη να τονίζουμε μια «ανωτερότητα» υποτιμώντας τους άλλους, αλλά διότι η ταυτότητά μας δίνεται προς διάλογο. Η διάκριση, η αγάπη, η ανοιχτότητα καθιστούν τις διαφορές όχι αφορμή μίσους προς τον άλλο, αλλά ευκαιρία για προβληματισμό. Και η σχέση με τον Χριστό μας δίνει την ελπίδα που ξεπερνά τα όρια του χρόνου και του πολιτισμού.

Καθώς ξεκινά το Τριώδιο, περίοδος στροφής στον εαυτό μας, μετανοίας και εξόδου στον άλλο και στον κόσμο ας ξαναπιάσουμε στα χέρια μας τα ιερά γράμματα. Την Αγία Γραφή. τους λόγους των Πατέρων μας. Ας ξαναζήσουμε την κοινωνία της Εκκλησίας, με την ομορφιά των συμβόλων και των εορτών, ως αφορμή στροφής στο κοινοτικό, στο αγαπητικό, στο αιώνιο! Και ας μη φοβηθούμε την μοναχικότητα της επιλογής. Η αλήθεια παρηγορεί και λυτρώνει!

themistoklismourtzanos.blogspot.com

<https://bit.ly/3uAhgSh>